

מורה שיעור בתורה אור ולקוטי תורה

ה'תשע"ט

Rue du cornet 22
1040 Brussels, Belgium

© Design : www.saracrea.com / Picture : depositphotos.com/valphoto

להחזיר את הקביעות בה"חסידישער פרשה"

"מ'זאל מוסיף זיין אין דעם לימוד פון תורה אור און לקוטי תורה, און אין דעם אלט'ן רבינס שו"ע, וואס מסיבות שונות ומשונות זיינען די לומדים בזה א מיעוט קטן..."

איז מען מציע, אז מ'זאל נאכאמאל מחזיר זיין א קביעות אין דעם לימוד פון "דער חסיד'ישער פרשה פון דער וואך"..."

און יעדער איינער זאל לערנען לפי ערכו. אבער מ'זאל לערנען עכ"פ כמה שורות בעיון, און די איבעריקע חלק פון "דער חסיד'ישער פרשה" אפליינען וויפל מ'קען".

(ש"פ וראתש"ח)

כלי לפרנסה בהרחבה, שיאפשר ללמוד במונחת הדעת

"היות והמאמרים של "תורה אור" ו"לקוטי תורה" מסודרים הם על פרשיות השבוע, זאת אומרת שיש להם קישור לפרשת השבוע, ופרשת השבוע יש לה שייכות לאותו שבוע כמבואר בשל"ה, התורה של זמן זה יש לה שייכות לזמן זה, לכן ילמדו מאמרי פרשת השבוע בתו"א ולקו"ת.

כל אחד יקח על עצמו, בלי נדר, לגמור שני ספרים אלה (לבד החלק של שיר השירים) עד השבוע של שבת בראשית הבא, שאז מתחילים לקרות בתורה עוד הפעם מבראשית. ילמדו בכל שבוע מאמרי השבוע, ועד השבוע דפ' בראשית - ימלאו לימוד המאמרים דהפרשיות דראשית השנה, ועד עתה.

והיות ו"קוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא", וכמו כן "בר נש מסתכל בה באורייתא ומקיים עלמא" - יהי זה כלי לפרנסה בהרחבה ויוכלו ללמוד במונחת והרחבת הדעת".

(לקו"ש ח' ל' עמ' 291)

הוראה האחרונה לעת-עתה בכינוס השלוחים

"ויהי רצון, שעל ידי שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות, בכל עשר כוחות הנפש, ובפרט שכל השלוחים יתאחדו ויכנסו בזה - יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו - "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו..."

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקוטי תורה פרשת ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין - שיר השירים - של ישראל וקוב"ה [ובפרט על ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה אור ולקוטי תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממחרים עוד יותר את ההמשכה בפועל]".

(תו"ס תשנ"ב ח"א ע' 299 [מנוחה])

הוראה לפועל: ללמוד את כל התורה אור והלקוטי תורה, תושב"כ דתורת החסידות - במשך השנה

"ובנוגע לפועל - יש לעורר, שכמו שלומדים את כל ספר הרמב"ם להיותו כולל את כל התורה כולה, עד"ז יש ללמוד את הספרים תורה אור ולקוטי תורה, המהוים תושב"כ דתורת החסידות... וכשמסיימים זאת פעם אחת, הרי "כשם שעזרתני לסיים כן תעזרני להתחיל כו" - יש ללמוד זאת עוד הפעם, ובאופן נעלה יותר כמובן".

(שיחות קודש תשנ"ב ח"א ע' 324)

לפחות מנין ללימוד תורה-אור ולקוטי תורה

יש צורך שיהיו "מנין" יהודים (והרי ב"מנין" משתדלים תמיד שיהיו י"א אנשים) שיקבלו זאת על עצמם. (ואח"כ אמר) ומוכן שהמדובר אודות "מנין" הרי זה שיעור למטה ולא שיעור למעלה, היינו, שהכוונה שיהי לא פחות משיעור זה, אבל אפשר שיהיו מונינים רבים.

(תו"מ ח' י"ג עמ' 175)

סיום הלקוטי-תורה בפרשת "ברכה" - ממשיך ברכה לכל השנה

"היינטיקער יאר איז דאך א שנת העיבור, דארף מען נעמען דעם יאר מיט א שטורעם. איז די בעסטע זאך אז דער שטורעם זאל זיין אין לימוד התורה, ובפרט - אין לימוד פנימיות התורה. וואס דעריבער זאל יעדער איינער לערנען בכל שבוע ושבוע די דרושים שבלקוטי-תורה וואס האבן א שייכות צו דער וואך, כנ"ל.

ובשעת אז צו פרשת ברכה וועט מען מסיים זיין דעם גאנצן לקוטי תורה ביז די מאמרים פון "ברכה" ועד בכלל, וועט עס ממשיך זיין א שנה טובה ומבורכת, ניט נאר בנוגע דעם צווייטן יאר נאר אויך בנוגע דעם פריערדיקן יאר.

.. איז במילא, בשעת מען וועט מסיים זיין דעם לקוטי-תורה צו פרשת ברכה, וועט עס ממשיך זיין ברכה והצלחה אויך אויף שנה העברה, לכל אחד ואחד בכל המצטרף, בגשמיות וברוחניות.

עיקר החיוב פון לימוד הלקוטי-תורה בכל שבוע ושבוע, איז אויף די וואס זיי זיינען שוין מבן עשרים שנה ומעלה. וכמבואר אין לקוטי-תורה די שלימות וואס עס טוט זיך אויף צו צוואנציק יאר. אבער אף על פי כן, איז מהנכון אז אויך די וואס זיינען פאר צוואנציק זאלן עס טאן, וכל המקדים הרי זה משובח".

לאחר הבדלה ציווה כ"ק אדמו"ר שליט"א למסור בהוספה לה"חזרה", "אז ער מיינט דאס ערענט, און עס איז רעכט אז ביי א צווייטען פארבריינגען אדער אויף יחידות ישאל וואו מען האלט, און דער עיקר החיוב מבני כ' (כנראה שמקודם אמר כ"ק אד"ש בני י"ג ובני י"ח, ואחר-כך אמר מבני כ'), וכל המקדים הרי זה משובח".

(ש"פ ויקהל התשכ"ה)

לסיים בכל שבוע את הדרושים לאותו שבוע

"וואס אין דערויף זעט מען אויכעט ווי אזוי אין פנימיות התורה, אזוי ווערן ענינים נתבאר ברמז ובפירוש ובדרושים ובסוד, ביז אין פשט כפשוטו. און בשעת מ'לערנט דאס, אז די וואס קענען לערנען בעיון איז מה טוב, אדער על כל פנים דורכלערנען בכל שבוע ושבוע די דרושים פון דער פרשה, אין אן אופן פון למגרס... וואס אט דאס איז ביכולתו של כל אחד ואחד לסיים במשך השבוע".

(פורים התשכ"ה)

סיום הלימוד בשבתות עם דרושים קצרים

"דער סדרה אין לקו"ת איז דאך קליין בכמות. איז דאך מסתמא דא א סאך וואס האבן דאס גיענדיקט, איז זאלן זיי זאגען לחיים בהחלטה לגמור בשבתות שלאחר-זה. און מ'זאל זינגען א פרייליכעו ניגון".

(ש"פ שמיני התשכ"ה)

לימוד הלקוטי תורה - לא באופן של גזירה, אלא באופן של נפש חפיצה

היה סיום על לקוטי-תורה, ואחר-כך ציווה לכל אלו שכבר סיימו קודם ההתוועדות וגם לאלו אשר בדעתם לסיים - לומר 'לחיים', ושזה יפעול לקבלה טובה להבא. אחר-כך אמר: "בהנוגע ללימוד לקוטי-תורה, דארף עס זיין נישט אין אן אופן פון גזרה גזרתי, נאר אין אן אופן פון נפש חפיצה".

(ש"פ בחוקותי התשכ"ה)